

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes, at det, regeringen har lagt frem her, er ret skamløst, og jeg synes ærlig talt, det giver en smag af dårlige æg i munden, når vi hører de borgerlige ordførere en efter en stille sig op og snakke om fleksibilitet og om problemer, vi må se på, hurtigtarbejdende udvalg, der skal nedsættes, solidaritet mellem det ældre og det nyere byggeri, hårfin balance, og hvad der ellers er blevet kastet ud fra denne talerstol i dag.

Vi skal mange år tilbage i tiden for at finde en situation, hvor familierne, gamle som unge, i den grad har stået på nakken af hinanden for at få en lejlighed i det almennyttige byggeri eller i det hele taget bare få en lejlighed, de kunne flytte ind i. Penge under bordet er blevet dagligdagen i det private udlejningsbyggeri. Bevares, det er bevidst, men der er jo ingen, der kan kontrollere det, og alle ved, det foregår; man kan bare slå op i Berlingske Tidende.

LLO har anslået, at der i dag er over 100.000 boligsøgere på ventelisterne til det almennyttige byggeri. Det er naturligvis vanskeligt at anslå, måske er det reelle tal mindre, fordi der er gengangere, men overhovedet det, at der er en lang boligkø, viser, at der er et katastrofalt problem.

Så vil jeg også godt sige, at selv om der så kun er 50.000 reelle ansøgere, dækker det over mange flere individer, fordi de 50.000 dækker over familier, så tallet er måske oppe på 150.000–200.000 mennesker, som simpelt hen står og mangler en bolig at bo i. Alligevel finder regeringen, at en af de gode nyheder, som den har bebudet så mange gange at befolkningen absolut skal have, skal være nedskæring af det almennyttiges boligkvota, så der fremover kun skal bygges 10.000 boliger om året. Det giver kun mening for fanatiske tilhængere af et frit og uhemmet boligmarked, og uanset om man har råd, og uanset om der foregår en masseflugt fra parcelhuskvartererne i øjeblikket, skal den almennyttige kvota med djævelens vold og magt altså længere ned, end den allerede er i dag.

Der er ingen tvivl om, hvad det vil have for konsekvenser; det vil have de konsekvenser, at beskæftigelsen bliver endnu ringere inden for boligsektoren, ja, inden for hele byggebranchen, for er der ét sted, det er sikkert i dag at der er beskæftigelse, er det fak-

tisk inden for det almennyttige byggeri. Hele ejerboligområdet er ved at gå i stå, og anlægsarbejderne er gået i stå, godt hjulpet af regeringens initiativer, bl.a. nedskæringerne på bloktilskud. Tilbage er stort set kun den almennyttige kvota, som sikrer, at der overhovedet er beskæftigelse inden for byggebranchen. Hvis man ser isoleret på de 2.000 boliger, som man nu ønsker at fjerne fra kvoten, vil det formentlig give en mindrebeskæftigelse på omkring 3.000 inden for byggefagene og de tilstødende industrier.

Det er i hvert tilfælde det helt sikre resultat af det, man har lagt frem nu.

Argumentet for – og det virker egentlig temmelig grotesk – at man til gengæld vil øge kvoten for nybyggede private andelsboliger, er simpelt hen, at der er så mægtig en interesse for dem, at der er sådan en søgning til dem. Ja men det er der da så sandelig også inden for det almennyttige byggeri; der er faktisk et pres på det almennyttige byggeri, som der ikke har været i årevis. Hvorfor skal den kvota så lægges om? Ja, det skal den kun af én årsag, når man tager alt det fiddeflut væk fra det, der står i bemærkningerne, nemlig at man ønsker at underminere det almennyttige byggeri og fremme ejerboligbyggeriet, for det er jo det, der er tale om her. De private andelsboliger er såmænd bare en anden type ejerboliger end dem, vi kender allerede og har kendt i mange år. Det er da også karakteristisk, at de kun kan tiltrække bestemte grupper, for når man skal lægge et kontant indskud på omkring 90.000–100.000 kr. for overhovedet at komme ind i en lejlighed af almindelig størrelse, altså en lejlighed på 80 m², er det kun tiltrækkende for folk, som har en ret så stor indkomst, eller som har en opsparet formue. Det er der nu temmelig mange mennesker der ikke har i dagens Danmark, og der er især mange af dem, der står og mangler en bolig, der ikke har det.

At regeringen i øvrigt godt ved, at den er noget ude i sumpen med sine små argumenter, kan man se af, at der samtidig ønskes mulighed for at anvende 1 mill. kr. til agitere for de nyopførte private andelsboligers herlighed, hvis interessen nu alligevel ikke skulle være så overvældende stor, som regeringspartierne ønsker og påstår.

Fru Agnete Laustsens bemærkninger om, at dette var starten på en afvikling af de of-